

Application of Media Literacy in Confrontation with Cyber Space Harms as an Emerging Issue

Seyyed Morteza Esma'ili Taba¹, Mohammad Soltanifar^{*2},
'Ali Akbar Farhangi³

1. Ph.D Student of Media Management, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran
2. Associate Professor, Department of Communication, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran
3. Professor, Department of Media Management, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

(Received: April 18, 2018; Accepted: November 27, 2018)

Abstract

Using documentation studies, experts' views, and examples and models of religious teachings and adapting them with the existent harms in the modern cyber space as an instance of the emerging issues, the present research aims to open the doors for carrying out more comprehensive research and finally to propose a media literacy education model based on religious studies. The research found that there are abundant instances and guidelines in Islamic religious teachings (including Quran verses, hadiths and practices of Shi'a Imams (A.S.), jurisprudential rules, and ethical doctrines) for all of three possible roles of modern media audiences including creation, consumption and sharing which can be used along with multiple modern media tools in order to guide the audiences in the correct direction and to promote their media literary education level. *Efc, morjefoon, kharrasoon*, expansion of prostitution, promotion of good and prevention of evil, negligence, unlawful suspicion, responsibility of the ears, eyes, and the heart, and the believer's honor are among a number of examples of Quranic, traditional, jurisprudential, and ethical terminologies analyzed in this research.

Keywords: Religious Teachings, Emerging Issue, Media Literacy, Modern Media, Religious Media Literacy.

* Corresponding Author, Email: msoltanifar@yahoo.com

پژوهش‌های فقهی، دوره ۱۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰
صفحات ۲۹-۴۶ (مقاله پژوهشی)

کاربست سواد رسانه‌ای دینی در مواجهه با آسیب‌های فضای مجازی

به عنوان یک مسئله مستجدّه

سید مرتضی اسماعیلی طبا^۱، محمد سلطانی فر^{۲*}، علی اکبر فرهنگی^۳

۱. دانشجوی مقطع دکتری مدیریت رسانه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران
۲. دانشیار و مدیر گروه ارتباطات دانشکده علوم انسانی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران
۳. استاد گروه مدیریت رسانه، دانشکده مدیریت و اقتصاد واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۱/۲۹؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۹/۰۶)

چکیده

در این پژوهش برآئیم که به کمک روش مطالعات اسنادی و نظریات کارشناسان مرتبط و با استفاده از مصاديق و نمونه‌های آموزه‌های دینی و تطبیق آن با آسیب‌های موجود در فضای رسانه‌های نوین به عنوان یکی از مصاديق مسائل مستجدّه، فتح بابی برای انجام دادن پژوهش‌های جامع‌تر و در نهایت ارائه مدل آموزش سواد رسانه‌ای دینی باشد. در این پژوهش مشخص شد که در زمینه هر سه نقش مخاطبان رسانه‌های جدید (تولید، مصرف و بازنثر پیام‌های رسانه‌ای) در آموزه‌های دینی ما (آیات قرآن کریم، احادیث و سيرة معصومین(ع)، احکام فقهی و تعلیمات اخلاقی) مصاديق فراوانی که مخاطبان را در مواجهه صحیح با این رسانه‌ها راهنمایی می‌کند، وجود دارد که با استفاده از ابزارهای گوناگون رسانه‌ای می‌توان از آنها برای ارتقای سواد رسانه‌ای مخاطبان کمک گرفت. از جمله اصطلاحات قرآنی، روایی، فقهی و اخلاقی که در این پژوهش بررسی مصدقی شده‌اند، می‌توان به: افک، مرجفون، خراصون، اشاعه فحشا، امر به معروف و نهی از منکر، غفلت، ظن حرام، مسئول بودن گوش و چشم و دل و حرمت آبروی مؤمن اشاره کرد.

واژگان کلیدی

آموزه‌های دینی، رسانه‌های نوین، سواد رسانه‌ای، سواد رسانه‌ای دینی، مسائل مستجدّه.

Email: msoltanifar@yahoo.com

* نویسنده مسئول:

۱. مقدمه

شرط زندگی موفق انسان‌ها در هر دوره، کسب مهارت‌های لازم برای زندگی در آن دوره است. در هر دوره‌ای از زمان، انسان، با پدیده‌های جدیدی رویه‌رو می‌شود که شناخت آن پدیده، می‌تواند او را برای مواجهه صحیح و استفاده بهینه از منافع و اجتناب از آسیب‌های احتمالی آن یاری کند. در عصر ما هم پدیده‌های متنوع فناورانه و تأثیرگذار جدید، هر روز در زندگی بشر ظهرور می‌کنند. از جمله این پدیده‌های تأثیرگذار، رسانه‌ها هستند که با ساختارها و اشکال گوناگون و جذاب، پیام‌های انبوه و متنوع خود را به مخاطبان ارسال می‌کنند.

در سال‌های اخیر انواع جدیدی از رسانه‌ها با کارکردها و قابلیت‌های متنوع پا به عرصه زندگی انسان‌ها گذاشته‌اند و حاصل کار این رسانه‌های مدرن، تولید و بارش انبوه اطلاعات گوناگون اعم از مفید یا غیرمفید، صحیح یا غیرصحیح یا ترکیبی از این دو، بر ذهن مخاطبان بوده است. از جمله ویژگی‌های این رسانه‌ها آن است که مخاطبان در آن فقط دریافت‌کننده و مصرف‌کننده پیام‌های رسانه‌ای نیستند، بلکه خود می‌توانند تولید‌کننده و بازنثرکننده این پیام‌ها هم باشند. این ویژگی‌ها و قابلیت‌های رسانه‌ای جدید سبب شده است که مخاطبان در استفاده از رسانه‌های گوناگون و پیام‌های متنوع آنها دچار نوعی سردرگمی شوند که حاصل آن شاید بروز آسیب‌های متعدد اجتماعی و فرهنگی، سیاسی و حتی اقتصادی باشد. با ظهور و نفوذ گسترده رسانه‌های تعاملی و نوین و پررنگ‌تر شدن نقش مخاطبان در این رسانه‌ها و کمرنگ شدن مدل‌های جریان یک‌سویه اطلاعات در رسانه‌های سنتی، ضرورت آموزش مهارت سواد رسانه‌ای به مخاطبان یا بهتر بگوییم "کاربران"، هر روز بیشتر نمایان می‌شود. در کشورهایی مثل ایران که اعتقادات و باورهای دینی بر نگرش‌ها و در نتیجه بر رفتار مخاطبان تأثیرگذار است، استفاده از این ظرفیت عظیم برای ارتقای سطح سواد رسانه‌ای و کمک به آنها برای مدیریت این صحنه، امری ضروری و عاقلانه محسوب می‌شود.

سؤال اصلی که با این تحقیق در صدد پاسخگویی به آن هستیم، عبارت است از اینکه آیا آموزه‌های دینی می‌توانند در فرایند آموزش و ارتقای سواد رسانه‌ای به منظور مواجهه صحیح با آسیب‌های فضای مجازی، به عنوان یکی از مسائل مستجدّه استفاده شود؟

۲. مبانی نظری

تاریخچه پیدایش سواد رسانه‌ای به کشور انگلیس در سال ۱۹۲۰ بر می‌گردد. در این سال‌ها، بخش‌های دانشگاهی تحلیل فیلم در سراسر ایالات متحده آمریکا و انگلستان، کار خود را آغاز و فیلم‌های روز را تحلیل کردند (بصیریان جهرمی، ۱۳۷۸: ۴۳). در سال ۱۹۶۵ مارشال مک‌لوهان در کتاب خود به نام "درک رسانه با گسترش ابعاد وجودی انسان" برای اولین بار، واژه مذکور را به کار برد. وی معتقد بود: "زمانی که دهکده جهانی تحقق یابد، لازم است انسان‌ها به سواد جدیدی به نام سواد رسانه‌ای دست یابند" (بصیریان جهرمی، ۱۳۷۸: ۳۳).

۳. آموزش سواد رسانه‌ای

در کشور ما آموزش سواد رسانه‌ای سازمان منسجمی ندارد و به طور پراکنده و سلیقه‌ای در آموزش‌پرورش، رسانه‌ها، دانشگاه‌ها، سازمان‌های هنری و حوزه‌های علمیه انجام می‌شود. در سال ۱۳۹۵ برای اولین بار و در اقدامی دیرهنگام، موضوع آموزش سواد رسانه‌ای به عنوان یک موضوع درسی، در پایه دهم نظام آموزش متوسطه مطرح شد.

۳.۱. آموزش سواد رسانه‌ای دینی

اگر ما دین اسلام را جامع‌ترین برنامه زندگی بشر می‌دانیم، پس باید برای همه شئون زندگی در همه زمان‌ها و مکان‌ها، صاحب سبک و قادر به ارائه روش و برنامه باشد. چرا که هم‌زمان با گذر زمان و به تبع آن تغییر در فناوری، نیازهای انسان‌ها هم دچار تحول دائمی است و دین باید توانایی پاسخگویی به این نیازهای جدید را داشته باشد. در حوزه‌های مختلف علوم دینی نظری علوم عقلی و کلامی، تفسیر، سیره، علوم حدیث، علوم فقهی و آموزه‌های اخلاقی، معارف و آموزه‌هایی وجود دارد که با بررسی، تحلیل و تطبیق

صحیح آنها با اصول و لوازم فضای رسانه‌ای جدید، می‌توان به آموزه‌هایی برای مواجهه و مدیریت صحیح این فضا دست یافت. در اینجا لازم است که بحث کوتاهی در زمینه مسائل مستحدثه داشته باشیم که موضوع آسیب‌های فضای مجازی هم یکی از مصادیق آن است:

۱.۱. مسائل مستحدثه

انسان‌ها در گذر زمان همواره سطح علوم و فنون خویش را ارتقا بخشیده‌اند و با به کارگیری نیروی تفکر و خلاقیت توانسته‌اند در شیوه زندگی تحولاتی را پدید آورند. توسعه این تحولات دوران‌های مختلفی را ایجاد کرده است، به‌طوری که نوع روابط اجتماعی، دیدگاه‌ها و شکل زندگی در هر یک از این دوران‌ها متفاوت به‌نظر می‌رسد. بنابراین، در هر عصری مسائل جدیدی مطرح می‌شود که هیچ‌گونه سابقه‌ای از آنها به چشم نمی‌آید یا شاید موضوعات دوران قبل، بر اثر تحولات، به موضوعات جدیدی تبدیل شوند؛ به‌طوری که حکم دیگری برای آنها انتظار رود. بنابراین، مسائل مستحدثه در اصطلاح فقهاء به مسائل نوظهور در هر موضوعی می‌گویند که پیشینه ندارد و در روایات سخنی از آنها دیده نمی‌شود و در نتیجه حکم شرعی درباره آنها وجود ندارد، نیز به مسائل تازه‌ای که در هر موضوعی مطرح شده، به‌طوری که قبلاً وجود داشته و حکم شرعی نیز درباره آنها صادر شده است، اما با دگرگون شدن روابط حاکم بر جامعه و تغییر برخی از صفات آنها، حکم شرعی دیگری درباره آن انتظار می‌رود، مسائل مستحدثه گفته می‌شود. قسم اول مانند مسائل مربوط به خون، شترنج، مجسمه‌سازی، معادن، انفال و غیره. قسم دوم مانند مسائل مربوط به خون، شترنج، مجسمه‌سازی، معادن، انفال و غیره.

بر همین اساس است که شاگردان مکتب اهل بیت(ع) با پیروی از معصومان(ع) همواره به هنگام حل مسائل مستحدثه عصر خویش، به دو عنصر زمان و مکان توجه داشته‌اند، به‌طوری که با تفحص در کتب فقهی ارزشمند ایشان، این واقعیت به‌وضوح اثبات می‌شود. در اینجا مجالی برای ذکر آن موارد نیست، ولی تنها به ذکر یک نمونه از کتاب القواعد و الفوائد فقیه نامدار شیعه، شهید اول بسنده می‌کنیم: «یجوز تغییر الاحکام بتغییر العادات کما

فی النقود المتعاره والاوزان المتناوله ونفقات الزوجات والارقام فأنها تتبع عادة ذلک
الزمان الذى وقعت فيه ...».

تغییر احکام به‌سبب دگرگونی عادت‌ها جایز است، مانند: پول‌های رایجی که در زمان‌ها و مکان‌های مختلف تغییر یافته‌اند یا اوزان و وسایلی که با آنها کالاهای را وزن می‌کنند و نیز مخارج همسران و نزدیکان. حکم همه این موارد از عادات مردمی تبعیت می‌کند که در همان عصر و زمان زندگی می‌کنند و در ادامه عبارت، مرحوم شهید علاوه بر سه مورد فوق به سه موضوع دیگر، از جمله مقدار استفاده از منافع عاریه و دو مسئله از موارد اختلاف زن و شوهر در پرداخت مهر اشاره می‌کند (مکی عاملی، ۱۳۷۲: ۳۳) به یقین، مقصود نهایی شهید از ذکر چنین عبارتی که با کمک مثال‌های شش گانه فوق در صدد توضیح آن نیز برآمده، این است که نظر فقهاء را به نکته‌ای اساسی و مهم متوجه کند؛ به هنگام تطبیق احکام بر موضوعات و مسائل هر عصر، باید اوضاع و شرایط حاکم بر آن دوره را در نظر داشت؛ زیرا چه بسا تحولات و دگرگونی‌های عرف‌ها و جامعه‌ها، موضوعات احکام را دستخوش تغییراتی قرار دهد و به تبع تبدل آنها، احکام نیز دگرگون شود. با توجه به استدلال‌ها و نمونه‌های فوق مشخص می‌شود که موضوع فضای مجازی و آسیب‌های آن را، می‌توان در زمرة مسائل مستحدده دانست و امیدواریم که این پژوهش فتح بابی باشد تا اندیشمندان و فقهاء به‌طور مبسوط و عمیق به این موضوع پردازنند و از این خصیصه بارز فقه شیعه، برای مواجهه با یکی از معضلات عصر حاضر استفاده کنند.

۳.۱.۲. آموزش سواد رسانه‌ای در سایر کشورها

بررسی‌ها نشان می‌دهد که آموزش سواد رسانه‌ای در سایر کشورها اغلب بر عهده نهادهای حاکمیتی، بخش خصوصی و خانواده‌ها استوار است.

محور اصلی بحث ما، نقش دین در ارتقای سواد رسانه‌ای است. در مورد نهاد دیگر یعنی نهاد خانواده که می‌تواند به کمک دو نهاد دیگر، محوری‌ترین و مؤثرترین نقش را در این حوزه ایفا کند، به‌طور خلاصه می‌توان گفت که اگر ظرفیت این نهاد اصلی را در ارتقای سواد رسانه‌ای به‌کار نگیریم، نه حاکمیت و نه دین به تنها‌ی نمی‌توانند نقش مؤثری

ایفا کنند. قرآن کریم می‌فرماید: «قَوَا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيْكُمْ نَارًا وَقَوْدُهَا النَّاسُ وَالْجِجَارُ»؛ ای اهل ایمان! خود و خانواده خود را از آتشی که هیزم آن مردم و سنگ‌ها هستند، حفظ کنید (تحريم؛^۶) که بر اساس برخی تفاسیر موجود و بر اساس نظر علامه مجلسی در بحار الانوار، این آیه بیشتر ناظر به نقش خانواده در امر به معروف و نهی از منکر و تعلیم آموزه‌های دینی به اعضای خانواده، به عنوان تأثیرگذارترین نهاد اجتماعی است.

۴. روش تحقیق

هدف از این پژوهش ارائه مصادیقی از آموزه‌های دینی از جمله آیات قرآن کریم و احادیث و روایات معصومین(ع) است که از آنها می‌توان با کمک کارشناسان امر، دستورالعمل‌هایی برای استفاده بهینه از رسانه‌ها را استخراج کرد و در نهایت هدف، رسیدن به الگویی برای آموزش آنها به مخاطبان است که این الگو شاید برای مسئولان ذی‌ربط، یک راهکار برای کمک به ارتقاء سواد رسانه‌ای مخاطبان و برای حوزه‌یان فتح بابی باشد به منظور توسعه این مدل و تکامل آن برای استفاده کامل‌تر از ظرفیت آموزه‌های دینی به منظور کمک به انسان در این عصر در مواجهه صحیح و مدیریت مصرف، تولید و بازپخش پیام‌های رسانه‌ای مدرن، آسیب‌های آن و رسیدن به یک مدل آموزش دینی سواد رسانه‌ای.

برای این منظور با کمک روش مطالعات اسنادی و تطبیقی، بر اساس تفاسیر و شروح معتبر و استفاده از نظریات کارشناسان، به بررسی آیات مرتبط با موضوع و نیز روایات و احادیش خواهیم پرداخت که می‌توان از آنها، سبک مواجهه با سیل پیام‌های رسانه‌ای و آسیب‌های آنها به عنوان یک مسئله مستحدثه و کاربرد آنها در آموزش سواد رسانه‌ای را استخراج کرد. در واقع سؤالی که با این تحقیق در صدد پاسخ به آنیم، این است که چگونه می‌توان از آموزه‌ها و اعتقادات دینی برای تسهیل و اثرگذاری بیشتر فرایند آموزش سواد رسانه‌ای استفاده کرد.

۵. دین و سواد رسانه‌ای

با ظهور رسانه‌های تعاملی، در آنها علاوه بر نقش دریافت و مصرف پیام، دو نقش دیگر

یعنی تولید و بازنشر پیام هم برای مخاطبان تعریف شده است. در ادامه و با ذکر مصاديقی از آیات و روایات و احکام فقهی خواهیم دید که در آموزه‌های دینی ما، به این هر سه نقش مخاطبان، توجه شده است.

۵.۱. مصاديقی از آموزه‌های دینی سواد رسانه‌ای

قبل از اينكه به ذكر مصاديقی از اين آموزه‌ها بپردازيم، ذكر دو نكته ضروري است:

۱. اين مصاديق تنها بخش کوچکی از آموزه‌های دینی را پوشش می‌دهد که به عنوان نمونه ذكر شده‌اند؛

۲. در تطبيق مفهوم آيات و احاديث با موضوع مقاله، سعى شده است که از تفاسير و شروح معروف و نظریات کارشناسان استفاده مستقیم یا مفهومی شود و شاید تفاسير و برداشت‌های دیگری هم متصور باشد یا وجود داشته باشد.

در آموزش سواد رسانه‌ای با استفاده از تعالیم دینی، از چهار مقوله آيات، روایات، احکام و دستورات اخلاقی در دو حوزه «تولید و بازنشر پیام» و «دریافت و مصرف پیام» استفاده خواهیم کرد.

۵.۲. حوزه تولید و بازنشر پیام‌ها و محتواهای رسانه‌ای

یکی از مهم‌ترین آسیب‌هایی که به‌ویژه در استفاده ناصحیح از رسانه‌های نوین امکان بروز دارد، تولید یا بازنشر اطلاعات و اخباری است که صحت ندارد یا مخاطب نسبت به صحت آن اطمینان ندارد.

قرآن کریم می‌فرماید: «لَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ» (اسراء: ۳۶)؛ به چیزی که به آن علم و اطمینان نداری، اعتماد نکن و از آن پیروی نکن. پیامبر اکرم(ص) می‌فرمایند: «رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا قَالَ خَيْرًا فَعَنَّمَ أَوْ صَمَّتَ فَسَلِّمَ»؛ خداوند بیامرزد کسی را که کلام خداپسندانه بر زبان آورد و پاداش گیرد و یا حکیمانه سکوت کند و سالم بماند (فیض کاشانی، ۱۳۷۳: ۱۹۲). امام علی(ع) می‌فرمایند: «لَا تَقْلِ مَا لَا تَعْلَمْ بَلْ لَا تَقْلِ كُلُّ مَا يَعْلَمْ»؛ چیزی که بدان علم نداری، بازگو مکن بلکه همه آن چیزهایی که می‌دانی را هم بازگو مکن (نهج البلاغه، حکمت

شماره ۳۸۳). همچنین می‌فرمایند: «الْمُؤْمِنُ مُلَجَّمٌ»؛ یعنی مؤمن آزاد نیست هر سخنی را بگوید (مجلسی، ۱۳۶۵: ۷۵). امام سجاد(ع) می‌فرمایند: «أَيْسَ لِكَانَ تَكَلَّمَ بِهِ مَا شِئْتَ»؛ هرگونه که دلت خواست نمی‌توانی لب به سخن بگشایی (فخر رازی، ۱۴۲۰: ۲۱۱).

۵.۲. ۱. شایعه و اشاعه فحشا

از جمله پدیده‌هایی که در فضاهای رسانه‌ای نوین با آن مواجهیم، پخش شایعه و به تبع آن اشاعه منکر است. از دیدگاه اسلام حتی اگر منکر و فحشاًی در جایی یا در شخصی وجود هم دارد، نباید آن را اشاعه کرد. در رسانه‌ها و بهویژه در فضای مجازی، بسیار مشاهده می‌شود که منکری را که در جایی انجام گرفته است، در مقیاس وسیع منتشر می‌کنند و علاوه بر اینکه سبب هتك آبروی اشخاص می‌شوند، باعث سلب امنیت روانی جامعه و همچنین از طریق قبیح شکنی از منکرات، موجب شیوع آن خواهند شد.

قرآن کریم کسانی را در جامعه اسلامی به‌وسیله شایعه رواج می‌دهند، مستحق عذاب دردنگ در دنیا و آخرت دانسته است: «إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشْيَعَ الْفَاحِشَةَ فِي الدِّينِ أَمْنُوا لَهُمْ عَذَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ» (نور: ۱۳)؛ همانا برای کسانی که دوست دارند زشتی‌ها در بین اهل ایمان شایع و منتشر شود، در دنیا و آخرت عذابی دردنگ خواهد بود و خداوند می‌داند و شما نمی‌دانید.

پیامبر اکرم(ص) می‌فرمایند: «مَنْ سَمِعَ فَاحِشَةً فَأَفْشاها كَانَ كَمَنْ أَتَاهَا» (حر عاملی، ۱۴۱۶، ج ۱۲: ۲۹۶)؛ هر آن کس که از زشتی و منکری مطلع شد و آن را افشا کرد، مانند کسی است که آن عمل را انجام داده است.

حضرت علی(ع) می‌فرمایند: «ذُو الْعَيْوَبِ يُحِبُّونَ إِشَاعَةَ مَعَايِبِ النَّاسِ لِيَسْعَ لَهُمُ الْعُذْرَ فِي مَعَايِبِهِمْ» (حر عاملی، ۱۴۱۶، ج ۱۴، باب ۱۷)؛ کسانی که خود دارای معایبی هستند، دوست دارند عیوب مردم را افشا کنند تا بلکه عذری برای معایب خود دست و پا کنند.

۵.۲. ۲. افک و دروغ

برخی افک را به معنای دروغ فرض کرده‌اند، ولی برخی صاحب‌نظران همچون طبرسی در

مجمع‌البیان معتقدند: هرگونه دروغی را افک نمی‌گویند، بلکه افک دروغ بزرگی است که مسئله را از صورت اصلی خود دگرگون و منحرف و در جامعه اضطراب ایجاد کند. اگر نگاهی به برخی از خبرهای تحریف شده بیندازیم که در فضای مجازی منتشر و متأسفانه بدون تحقیق و به سرعت برای هزاران نفر بازپخش می‌شود و سبب ایجاد اضطراب و سلب آرامش روانی جامعه خواهد شد، به راحتی می‌توان مصاديق افک را در این فضا مشاهده کرد. قرآن کریم کسانی را که نقش اصلی در تولید و اشاعه افک ایفا می‌کنند، به عذاب عظیم و عده داده است:

«إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عَصِيَّةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسِبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِلَمْ وَالَّذِي تَوَلَّ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ» (نور: ۱۱)؛ در حقیقت کسانی که آن بهتان (داستان افک) را (در میان) آوردنند، دستهای از شما بودند. آن (تهمت) را شری برای خود تصور مکنید، بلکه برای شما در آن مصلحتی (بوده) است. برای هر مردی از آنان (که در این کار دست داشته) همان گناهی است که مرتکب شده است، و آن کس از ایشان که قسمت عمده آن را به گردن گرفته است، عذابی سخت خواهد داشت.

۵.۲. ارجاف و اضطراب آفرینی در جامعه

این واژه به معنای اضطراب است و مرجفون کسانی هستند که در دل مردم اضطراب و تزلزل ایجاد می‌کنند. در رسانه‌ها و بهویژه در فضای مجازی، همه‌روزه شاهد مطالب و اخباری هستیم که در سطح وسیع و گسترده و بدون تحقیق درباره اعتبار منبع خبر، تولید، پخش یا بازپخش و سبب ایجاد تشویش و اضطراب در آحاد جامعه می‌شوند.

«أَئِنَ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَغُرِينَكُمْ لَا يُجَاوِرُونَكُمْ فِي هَا إِلَّا قَلِيلًا» (احزاب: ۶۰)؛ اگر منافقان و بیماردلان و آنها که اخبار دروغ و شایعات بی‌اساس در مدینه پخش می‌کنند، دست از کار خود برندارند، تو را بر ضد آنان می‌شورانیم، سپس جز مدت کوتاهی نمی‌توانند در کنار تو در این شهر بمانند!

۵.۴. خَرَص (سخن گفتن از روی حدس و گمان)

«خرص» (بروزن درس) در اصل به معنای هر سخنی است که از روی گمان و تخمين گفته

می‌شود و از آنجا که چنین سخنانی غالباً خلاف واقعیت هستند، این واژه به معنای دروغ نیز به کار رفته است. به این ترتیب خراصون کسانی را می‌گویند که مطالب بی‌پایه و اساس را بر زبان می‌آورند.

خداآنند در قرآن می‌فرماید: «وَالسَّمَاءُ ذَاتٌ حُبُكَ إِنْكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِّفٍ يُوفِكُ عَنْهُ مِنْ إِفْكٍ قُتْلُ الْخَرَاصُونَ الَّذِينَ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ»؛ قسم به آسمان که دارای چین و شکن‌های زیباست، شما در گفتاری مختلف و گوناگون هستید. کسانی که از ایمان به آن (روز جزا) منحرف می‌شوند که از قبول حق سر باز می‌زنند. کشته شوند دروغگویان (مرگ بر آنها) همان‌ها که در جهل و غفلت فرورفته‌اند (مکارم شیرازی، ۱۳۸۰، ج ۲۲: ۲۱۶).

اگر به انبیه پیام‌ها و مطالبی که همه‌روزه در شبکه‌های اجتماعی مجازی مبادله می‌شود نگاهی بیندازیم، متأسفانه رفتارهایی را می‌بینیم که از مصاديق عملکرد خراصون است. اگر مخاطبان و استفاده‌کنندگان و بازنشر کنندگان پیام‌های رسانه‌ای بدانند که در صورت بی‌توجهی، شاید در عدد خراصون قرار گیرند که مورد نفرین خدا قرار گرفته‌اند، قطعاً هر مطلبی را بدون تحقیق در فضای مجازی، تولید یا بازنشر نمی‌کنند.

۵. ۲. هتك آبروی مؤمنان

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخِرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَ لَا إِنْسَاءٌ مِنْ إِنْسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنْ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَ لَا تُلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَ لَا تَتَابِزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الِإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَ مَنْ لَمْ يَتَبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ» (حجرات: ۱۱)؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید! نباید گروهی از مردان شما، گروه دیگر را مسخره کنند، شاید آنها از اینها بهتر باشند؛ و نه زنانی زنان دیگر را، شاید آنان بهتر از اینان باشند؛ و یکدیگر را مورد طعن و عیب جویی قرار ندهید و با القاب زشت و ناپسند یکدیگر را یاد نکنید، بسیار بد است که بر کسی پس از ایمان، نام کفرآمیز بگذارد؛ و آنها که توبه نکنند، ظالم و ستمگرنند.

«إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا...» (حج: ۳۸)؛ اسلام عزیز برای حفظ آبرو و حرمت و شخصیت مؤمنان اهمیت زیادی قائل است تا آنجا که حق تعالی خدا را مدافعان آنان می‌داند.

پس چگونه انسان به خود جرأت می‌دهد که حرمتش را هتک و رازش را فاش کند یا عیش را آشکار سازد و یا بی‌دلیل به او تهمت وارد نموده و آبروی او را بریزد و به حیثیت صدمه برساند؟ بی‌شک اگر مخاطبان و استفاده‌کنندگان فضای مجازی، به میزان ارزشی که خداوند متعال برای آبروی مؤمن قائل است و خود را مدافعان آنان می‌داند، آگاه بودند، بی‌تردید شاهد هتک آبروی مؤمن اقوام و گروه‌های مختلف اجتماعی از سوی برخی از کاربران در این فضا نبودیم و این مثال مصدقی برای لزوم استفاده از آموزه‌های دینی در آموزش مردم برای دوری از آسیب‌های فضای مجازی خواهد بود.

در اینجا چند نمونه از احادیث معصومین(ع) در خصوص اهمیت حفظ آبروی مؤمنان را ذکر می‌کنیم و هدف از ذکر این احادیث آن است که بخشی از ظرفیت عظیم استفاده از آموزه‌های دینی برای اصلاح رفتار مخاطبان در فضای مجازی را نشان دهیم:

۱. «پیامبر گرامی اسلام(ص)

«إِنَّ حُرْمَةَ عِرْضِ الْمُؤْمِنِ كَحُرْمَةِ دِمِهِ وَ مَالِهِ؛ حِرْمَتِ حِيَثِيَّتِ وَ آبْرُوِيِّيَّةِ الْمُؤْمِنِ هُمَانِدَ حِرْمَتِ جَانِ وَ مَالِ اُوْسَتِ» (تویسرکانی، ۱۳۶۰، ج ۵: ۲۲۶)؛

«عَوَرَةُ الْمُؤْمِنِ عَلَى الْمُؤْمِنِ حِرَامٌ»؛ فاش کردن عیوب و رازهای یک مؤمن، بر دیگر مؤمنان حرام است (کلینی، ۱۳۶۹، ج ۴: ۶۳)؛

«لَا تَخْرِقُنَّ عَلَى أَخْدِي سِتَرًا»؛ تو (بر حذر باش) آبرو و حرمت احدي را هرگز متعرض مشو (قضاعی، ۱۳۹۲: ۳۵۰)؛

«أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَ أَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حِرَامٌ إِلَى أَنْ تَلَقَوْا رَبَّكُمْ»؛ ای مردم! ریختن خون یکدیگر و لطمہ زدن به حیثیت دیگران، تا وقت مردن و لقای پروردگارتان بر شما حرام است (ابن‌شعبه، ۱۳۸۲: ۳۱).

۵. ۶. تبلیغ کفر و الحاد در رسانه‌ها

از نظر اسلام، تبلیغ کفر و الحاد و منکرات، حرام و جرم است. یک رسانه نباید به تبلیغ چیزهایی بپردازد که از مصادیق کفر و الحاد و اشاعه منکرات و نابهنجاری‌ها و فحشاست.

۵. حوزه مصرف پیام‌های رسانه‌ای

۵.۳.۱. آیا یک مسلمان مجاز است که خود را در معرض هر پیام و مطلب و خبری که به او می‌رسد قرار دهد؟

همان‌گونه که ذکر شد، از جمله نقش‌های مهم مخاطب در مواجهه با رسانه‌ها، دریافت و مصرف پیام‌های رسانه‌ای است. دین مبین اسلام، انسان را در برابر اطلاعاتی که از طرق مختلف به درگاه‌های معرفتی او (گوش، چشم و دل) می‌رسد، مسئول دانسته است. از جمله در آیه شریفه ۳۶ سوره مبارکه اسراء می‌فرماید:

«لَا تَنْقُضُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُوادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُمْ مَسْؤُلًا»؛ همچنین در آیه ۲۴ سوره مبارکه عبس می‌خوانیم: «فَلَيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ» که در تفسیر این آیه شریفه امام باقر(ع) می‌فرمایند: منظور از طعام، همان علم است، یعنی ببینید که علم را از چه کسی اخذ می‌کنید (کلینی، ۱۳۶۹، ج ۱: ۵۰).

از مجموع این دو آیه می‌توان استفاده کرد که چنانکه در غذای جسم باید دقت داشت، غذای روح و مصرف فرهنگی خود را نیز باید به دقت بررسی کرد. با ظهور رسانه‌های نوین و بارش سیل‌آسای اطلاعات که از همه‌سو انسان‌ها را احاطه کرده است، این بررسی، مشکل‌تر خواهد بود و مخاطب باید با کنکاش و دقت، بتواند اطلاعات صحیح را از میان انبوه اطلاعاتی که به او می‌رسد، تشخیص دهد.

امام علی(ع) در غررالحكم می‌فرماید: «سَمِعَ الْقَوْلُ شَرِيكُ الْقَائِلِ»؛ این حدیث شریف تنها تولیدکننده پیام رسانه‌ای را مسئول نمی‌داند، بلکه شنونده و دریافت‌کننده پیام‌ها را نیز مسئول و در نتایج مثبت یا منفی آن شریک می‌داند. بنابراین نباید این شبهه برای استفاده‌کنندگان و کاربران رسانه‌ها پیش بیايد که دیدن یا شنیدن مطالب و پیام‌ها در فضای مجازی و سایر رسانه‌ها، برای آنها مسئولیت‌آور نیست. بلکه اگر مخاطبان مجازی ادراکی خود را در معرض هر مطلبی بگذارند نیز، در آثار مترتب بر آن شریک خواهند بود.

۵. زودباوری در فضای مجازی

یکی از آسیب‌های استفاده ناصحیح از پیام‌های رسانه‌ای، زودباوری و قبول سریع بدون تحقیق

و جست‌وجوی آنهاست. بارها در فضای مجازی مطالعی در زمینه مسائل مختلف علمی و پژوهشی و سایر موضوعات را دریافت می‌کنیم و به سرعت و بدون بررسی آن را می‌پذیریم و حتی برای تعداد زیادی از مردم دیگر ارسال می‌کنیم. قرآن کریم ما را از زودباوری در مقابل اقوال کذب بر حذر می‌دارد؛ از جمله در آیه ۴۱ سوره مائدہ، شنوندگان زودباور سخنان دروغ را سرزنش می‌کند:

«يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ يُؤْمِنُنَا فُلُوْبِهِمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَاعَوْنَ لِكَذِيبَ سَمَاعَوْنَ قَوْمٌ أَخْرَى إِنَّمَا يَتُوَكَّلُونَ عَلَىٰ كَلِمٍ مِّنْ بَعْدٍ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنَّا أُوتِيْتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنَّمَا تُؤْتُوهُ فَاحْذَرُوهَا وَمَنْ يُرِدَ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَاللَّذِينَ لَمْ يُرِدُ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خَزْنٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ»: ای پیامبر؛ بعضی از افرادی که قبلًا گفته بودند ایمان آور دیدم و سپس به سوی کفر شناختند، تو را اندوه‌گین نسازند، شامل افرادی که اظهار ایمانشان زبانی است و دل‌هایشان ایمان نیاورده و نیز بعضی از آنان که خود را یهودی می‌خوانند و همواره سخن دروغ را می‌پذیرند و افرادی دیگر را که نزد تو نیامده‌اند، اطاعت می‌کنند، همان توطئه‌گرانی که خود را پنهان کرده و هر سخنی را بعد از علم به حقیقتش تحریف می‌کنند، از وجهه‌ای که دارند بر می‌گردانند و تازه به افراد می‌گویند اگر محمد(ص) در جواب سوالات شما همین مطالب تحریف شده را گفت، پس آن را بگیرید و بپذیرید و اگر نه زنhar، مبادا نزدیک آن شویل، و هر کس که خدا او را آزمایش کند و به فتنه خود گرفتار نماید، پس تو برای چنین کسانی در برابر خدا کاری نمی‌توانی بکنی، آنها کسانی هستند که خدا نخواسته دل‌هایشان را پاک کند و در دنیا خفت و در آخرت عذابی عظیم دارند».

۵.۳. حکم انجام دادن منکرات در فضای مجازی و واقعی

یکی از شباهاتی که در بین برخی از کاربران فضای مجازی وجود دارد، آن است که برخی از آنها انجام برخی از منکرات مانند غیبت، دروغ، تهمت، هتك آبروی مردم و دیدن تصاویر مبتذل، در این فضا را مشمول احکام دنیای واقعی نمی‌دانند یا حداقل حرمت کمتری برای آن قائل هستند. برای رفع این شباهه، نگارنده‌گان استفتایی را خدمت مراجع معمول تقلید ارسال

کردند. هدف از استفتای مذکور این بود که اگر ابهامی در مورد تفاوت حکم شرعی انجام دادن منکرات در فضای مجازی و حقیقی وجود دارد، برطرف شود. مراجعی که این سؤال از آنها پرسیده شد، همگی بر این قائل بودند که بین منکر در فضای مجازی و حقیقی تفاوتی وجود ندارد.

ع. پیشنهادهای اجرایی

از آنجا که بهدلیل وجود اعتقادات دینی در ایران، آیات قرآن کریم و روایات معصومین(ع) نزد مخاطبان منابع معتبری محسوب می‌شوند، تأثیرگذاری این‌گونه پیام‌ها در آموزش سواد رسانه‌ای، بسیار زیاد خواهد بود. برای آموزش و ارتقای سواد رسانه‌ای با کمک آموزه‌های دینی، باید از تمام ظرفیت‌ها و مزیت‌های موجود کشور استفاده کرد که در جدول زیر به برخی از آنها اشاره می‌شود:

رسانه	اقدامات	دستگاه‌های مجری
منبره:	آموزش سواد رسانه‌ای دینی برای مبلغین و طلاس؛ تهیه جزوایت و نرم افزارهای آموزشی با محتوی کاربرد آیات و روایات آموزه‌های دینی در آموزش سواد رسانه‌ای مناسبها	آموزش سواد رسانه‌ای دینی برای مبلغین و طلاس؛ تهیه جزوایت و نرم افزارهای آموزشی با محتوی کاربرد آیات و روایات آموزه‌های دینی در آموزش سواد رسانه‌ای مناسبها
حضوری:	آموزش سواد رسانه‌ای دینی برای معلمات واسانید و مریبان؛ تهیه جزوایت و نرم افزارهای آموزشی با موضوع سواد رسانه تحقیقات و فناوری، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، شهرداری ها ای دینی	آموزش سواد رسانه‌ای دینی برای معلمات واسانید و مریبان؛ تهیه جزوایت و نرم افزارهای آموزشی با موضوع سواد رسانه تحقیقات و فناوری، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، شهرداری ها ای دینی
روزنامه، کتاب، نشریه:	تامین محتوا و سوژه‌های لازم برای تولید فیلم‌نامه، نسایپاپ، نسایپال، نسایپ، رادیو، کلیپ، تیزر و اینیشن با موضوع سواد رسانه ای دینی؛ آموزش سواد رسانه ای دینی برای تهیه کنندگان فیلم‌نامه نویسان، کارکردهان و نسایپانه نویسان	تامین محتوا و سوژه‌های لازم برای تولید فیلم‌نامه، نسایپاپ، نسایپال، نسایپ، رادیو، کلیپ، تیزر و اینیشن با موضوع سواد رسانه ای دینی؛ آموزش سواد رسانه ای دینی برای تهیه کنندگان فیلم‌نامه نویسان، کارکردهان و نسایپانه نویسان
وب سایتها، وبلاگها، پیام رسانها و شبکه های اجتماعی، بازی های دیجیتالی:	تامین محتوا و سوژه و ایده برای تولید محتوا در سوژه سواد رسانه ای دینی برای تهیه ویدئو، صوت، کلیپ، تیزر، هشتگ، گیف، عکس، استیکر، انفوجرافی، اینیشن و موشن گرافیک، ناریکاتور و بازی های رایانه ای؛ آموزش سواد رسانه ای به کروه های فعال تولید محتوا در فضای مجازی	تامین محتوا و سوژه و ایده برای تولید محتوا در سوژه سواد رسانه ای دینی برای تهیه ویدئو، صوت، کلیپ، تیزر، هشتگ، گیف، عکس، استیکر، انفوجرافی، اینیشن و موشن گرافیک، ناریکاتور و بازی های رایانه ای؛ آموزش سواد رسانه ای به کروه های فعال تولید محتوا در فضای مجازی
بیلبوردها، تلویزیونهای شهری، دیوار نوشته ها، نقاشی های دیواری، کارهای محکمی بر نقش بر جسته، بنرها، ملحوظات	تهیه محتوا برای تبلغات شهری با محتوای آموزش سواد رسانه ای دینی	تهیه محتوا برای تبلغات شهری با محتوای آموزش سواد رسانه ای دینی

۶.۱. یافته‌ها و نتایج

با توجه به دیدگاه‌های کارشناسانی که الگو به آنان ارائه شد و همچنین با استفاده از تجارب بیش از بیست ساله نگارندگان این مقاله در حوزه‌های نظری و عملی رسانه، نتایج ذیل به عنوان یافته‌های این پژوهش، به صاحب‌نظران و علاقه‌مندان مطالعات حوزه ارتباطات و سواد رسانه‌ای، به ویژه در ارتباط با نهاد دین، تقدیم می‌شود:

۱. موضوع رسانه‌های مدرن و به ویژه فضای مجازی و آسیب‌های آن که هر روز بیش از قبل با زندگی انسان‌ها عجین می‌شود، از مصادیق «مسائل مستحدثه» است و تدوین الگوی آموزش سواد رسانه‌ای دینی، برای کمک به مخاطبان در مواجهه صحیح با این پدیده امری ضروری خواهد بود؛
۲. نهاد خانواده محوری‌ترین و تأثیرگذارترین نهاد اجتماعی در مدیریت مواجهه صحیح با رسانه‌های نوین است؛ بنابراین باید برنامه‌ریزی‌های حاکمیتی و دینی برای آموزش سواد رسانه‌ای، با محوریت خانواده انجام پذیرند؛
۳. به دلیل وجود اعتقادات دینی در مردم و در نتیجه زیاد بودن اعتبار منابع دینی نزد آنها، استفاده از این اعتقادات و آموزه‌های دینی سبب تسهیل و تثبیت آموزش سواد رسانه‌ای خواهد شد؛
۴. با توجه به اینکه در رسانه‌های نوین، حجم وسیعی از محتوا توسط کاربران تولید می‌شود، باید به هر صورت و از طرق گوناگون، از جمله رسانه‌های جمعی و فضای مجازی، کاربران را برای تولید محتوای مناسب دینی آموزش داد؛
۵. با توجه به ظهور رسانه‌های نوین با قابلیت‌های متفاوت و در نتیجه بروز نقش‌های جدید مخاطبان، باید تعریف جدیدی از سواد رسانه‌ای ارائه داد: «سواد رسانه‌ای درک مبتنی بر مهارت و توانایی مدیریت تولید، مصرف و بازنشر پیام‌ها و محصولات رسانه‌ای است».

کتابنامه

- قرآن کریم.

۱. الیاده، میرچا (۱۹۸۶). تاریخ اندیشه‌های دینی، ترجمه سالکی، تهران: انتشارات کتاب پارسه.
۲. ابن‌بابویه، محمدبن علی (۱۳۸۲). کمال الدین و تمام النعمة، ترجمه منصور پهلوان، قم: انتشارات مسجد مقدس جمکران.
۳. ابن‌شعبه، حسنبن علی (۱۳۸۲). تحف العقول، ترجمه حسن‌زاده، قم: انتشارات آل علی (ع).
۴. بصیریان جهرمی، حسین (۱۳۸۵). درآمدی بر سواد رسانه‌ای و تفکر انتقادی، فصلنامه رسانه، دوره چهارم، ش ۱۷.
۵. بهرامی، محمد (۱۳۸۸). آسیب‌شناسی شایعه در قرآن، دانشنامه موضوعی قرآن: پژوهشگاه علم و فرهنگ اسلامی.
۶. پاتر، دبلیو جیمز (۱۳۹۱). نظریه سواد رسانه‌ای؛ رهیافتی شناختی، ترجمه محمد سلطانی‌فر، تهران: انتشارات سیمای شرق.
۷. پایگاه اینترنتی تحقیقاتی القرآن (۱۳۹۴).
۸. پایگاه اینترنتی مرکز توسعه فناوری و رسانه‌های دیجیتال (۱۳۹۵).
۹. پایگاه اینترنتی خبرگزاری ایسنا (۱۳۹۵).
۱۰. کلینی، محمدبن یعقوب (۱۳۶۹). کافی، ترجمه سید جواد مصطفوی، تهران: انتشارات اسلامیه.
۱۱. تافلر، الوین (۱۹۸۰). موج سوم، ترجمه شهیندخت خوارزمی. تهران: انتشارات علم.
۱۲. تویسرکانی، محمد بن احمد (۱۳۶۰). لئالی الاخبار، قم: انتشارات دارالعلم.
۱۳. خلیلبن احمد (۱۴۰۹). کتاب العین، محقق مخزوم. قم: مؤسسه دارالهجره.
۱۴. سلطانی‌فر، محمد (۱۳۸۷). تحلیل وضعیت سواد اینترنتی دانش آموزان سال سوم دبیرستان

های شهر تهران (۱۳۸۷ - ۱۳۸۵)، در مقایسه با مریبان و والدین آنها. پایگاه اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی (SID).

۱۵. حر عاملی، محمدبن حسن (۱۴۱۶ ق). *وسائل الشیعه*، قم: انتشارات آل البیت(ع).

۱۶. شکرخواه، یونس (۱۳۷۱). *واژه‌نامه پژوهش‌های ارتباطی و رسانه‌ای*، تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها.

۱۷. شفیعی مازندرانی، سید محمد (۱۳۷۹). *شایعه در قرآن و روایات*، فصلنامه پیام حوزه، بهار، ش ۲۵.

۱۸. الحویزی، عبد علی بن جمعه (۱۳۹۲). *تفسیر نور النقلین*، قم: انتشارات نوید اسلام.

۱۹. فیض کاشانی، محمدبن شاه مرتضی (۱۳۷۳). *تفسیر الصافی*، مقدمه و تصحیح اعلمی؛ تهران: مکتبه الصدر.

۲۰. فخر رازی، محمدبن عمر (۱۴۲۰ ق). *تفسیر کبیر*، بیروت: دارالاحیاء تراث العربی.

۲۱. قاسمی، علی‌حسین (۱۳۸۶). *سواد اطلاعاتی و نقش آن در توسعه کشور*، تهران: کتاب ماه.

۲۲. قضاعی، محمدبن سلامه (۱۳۹۲). *شهاب الاخبار*، ترجمه مرکز تحقیقات دارالحدیث، قم، مؤسسه علمی فرهنگی دارالحدیث.

۲۳. مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی (۱۳۶۵). *بحار الانوار*، تهران: انتشارات اسلامیه.

۲۴. مکارم شیرازی، ناصر (۱۳۸۰). *تفسیر نمونه*، تهران: دارالکتب الاسلامیه.

۲۵. مکی عاملی، محمدبن جمال الدین (۱۳۷۲). *القواعد والفوائد*، مشهد: انتشارات دانشگاه فردوسی.

۲۶. منصوری، خلیل (۱۳۹۶). *فقه رسانه*، قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.

References

1. Alhovaizi,A.(2013).*Nooralsaghala in Interpretation*.qom:Navid Islam Puplicatin.(in Persian)
2. Bahrami,M.(2009). *Harm Identify of rumors in the Quran*.qom:Islamic Sience and culture Academy Puplishing.(in Persian)

3. Bsirian Jahromi,H.(2006). *Introduction to Media Literacy*,4(17).(in Persian)
4. Elyade,M.(1986). *History of Religious Thoughts*.tehran:Parse Puplishing(in Persian)
5. Fakhre Razi,M(2000). *Kabir Interpretation of Quran*.Beyroot:Darolehya Puplishing (in Persian)
6. Feyze Kashani,M(1994). *Safī Quran Interpretation*.Tehran:Maktabatosadr Puplishing(in Arabic)
7. Ghasemi,A(2007). *Information Literacy Role in country Development*.Tehran: Ketabe Mah Puplishing(in Persian)
8. Ghazaei,M(2013). *Shahabolakhbar*.Qom:Darolhadith Puplishing(in Persian)
9. *Holy Quran* (in Arabic)
10. Hore Ameli,M(1996). *Vasaeloshieh*.QOM:Alolbeyt Puplishing(in Persian)
11. Ibne Babevaih,M(2003).*Kamalodin v Tamamonemah*.Qom:Jamkaran Puplishing(in Persian)
12. Ibneshobe,H(2003). *Tohafologhool*,Qom: Jamkaran Puplishing(in Persian)
13. Khalil,A(1989). *Ketabolain*.Qom:Darollejreh Puplishing(in Arabic)
14. Koleini,M(1990). *Kafee*.Tehran:Eslamieh Puplishing(in Persian)
15. Majlesi,Bagher(1986). *Behar Alanvar*.Tehran:Eslamieh puplishing(in Persian)
16. Makhrem Shirazi,N(2001). *Nemooneh Quran Interpretation*.Tehran : eslamieh Puplishing(in Persian)
17. Maki Ameli,M(1993). *Alghavaed valfavaed*.Mashad:Ferdosi Puplishing(in Persian)
18. Mansoori,K.(2017). *Figh and Media*.qom:Mostafa Puplishing.(In Persian)
19. Potter,j(2012).*Media Literacy Theory*.Tehran:Simaye Shargh Puplishing(in Persian)
20. Shafiei Mazansdarani,M(2000). *Rumor in Quran*.Payame Hoze,25(in Persian)
21. Shokr Khah,Y(1992). *Communication Studies Dictionary*.Tehran:Centure of Media Studies Puplishing(in Persian)
22. Soltanifar,M(2008). *Tehran Student Internet Literacy Condition Analysis*.SID.(in Persian)
23. Toffler,e(1980). *Third wave*.Tehran: Elm Puplishing(in Persian)
24. Tooyserkani,M(1981). *Laali Alakhbar*.QOM:Darolelm Puplishing(in Persian)